

РЕШЕНИЕ

№ 2720

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9963** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на началник група при Отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), депозирана от процесуалния му представител – юрисконсулт А. А. против Решение № 2497 от 29.05.2023 г., постановено по НАХД № 13976/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136 състав в частта, с която са отменени наложени с Наказателно постановление № 21-4332-014614 от 15.07.2021 г. административни наказания на К. А. Г. - Глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В депозираната жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност и необоснованост на решението на районния съд в обжалваната му част. Оспорва се изводът, че събраните доказателства не установяват съставомерните елементи на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за което е санкциониран К. Г.. Сочи се, че неправилно съдът е изключил при постановяване на съдебния си акт релевантните факти, отразени в съставения АУАН, въпреки че санкционираното лице не е ангажирало доказателства, оборващи презумптивната им доказателствена сила,

предвидена в чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. С аргументи и за неизпълнение на задължението за служебно събиране на доказателства, необходими за изясняване на фактическите обстоятелства, е мотивирано искане за отмяна на въззивното решение в обжалваната част и потвърждаване на наказателното постановление, с което Г. е санкциониран за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Претендира се присъждане на юристконсультско възнаграждение за двете инстанции.

В писмено становище по касационната жалба (л. 14), процесуалният представител на санкционираното лице – адв. Г. М. е изложил съображения за неоснователност на направеното искане за отмяна на въззивното решение в обжалваната му част. Твърди се, че районният съд е изяснил обективно и пълно всички релевантни факти от значение за правилното приложение на материалния закон, въз основа на които е приел липсата на доказателства, установяващи елементите от състава на административното нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. В този смисъл, е посочено, че невъзможността да бъде взета за изследване кръвна проба се дължи на обективни пречки, които не могат да бъдат вменени във вина на санкционираното лице. Претендират се разноски за въззивното производство, както и за процесуално представителство пред настоящата инстанция.

Касаторът и процесуалният му представител не участваха в съдебното заседание.

Ответникът по касационната жалба - санкционираното с наказателното постановление лице и процесуалният му представител – адв. М. също не се явиха в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, съобразно становището на страните и релевираните касационни основания, прие за установено:

Депозираната касационна жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК (съобщението за решението на СРС е връчено на 07.06.2023 г. – справка л. 80-гръб НАХД 13976/2021г., а жалбата е заведена с вх. № 177400 от 21.06.2023 г.), от надлежно упълномощен процесуален представител на административно наказващия орган, срещу подлежащ на касационна проверка, съгласно чл. 63в от ЗАНН, съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

С обжалваното решение, Районният съд е изменил издадено от началник на група, Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, Наказателно постановление (НП) № 21-4332-014614 от 15.07.2021 г., с което на К. А. Г., ЕГН [ЕГН] като водач на лек автомобил „С. К. П. 1.6 И“, рег. [рег.номер на МПС] са наложени административни наказания:

глоба в размер на 20 лева, на основание чл. 185 от ЗДвП, за извършено административно нарушение чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – не контролира ППС, което управлява през цялото време и реализира леко ПТП,

глоба в размер на 10 лева, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. първо и второ от ЗДвП, за извършено административно нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към Свидетелството за управление на МПС от съответната категория,

глоба в размер на 10 лева, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. трето от ЗДвП, за

извършено административно нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява, глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП – отказва проверка с техническо средство за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и не изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо и лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, като е потвърдил НП единствено в частта относно наложеното административно наказание за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – „не контролира пътното превозно средство, което управлява и причинява ПТП“. В останалата част наказателното постановление е отменено.

Приел е, че и трите санкционирани административни нарушения

– по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП,

- по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП

- по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП

не са доказани по безспорен начин, а последните две са посочени за първи път в НП. В тежест на административния орган с обжалваното решение е възложено заплащането на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на санкционираното лице в производството пред Районния съд.

Предмет на касационната проверка е единствено отменителната част на решението досежно наложените наказания за административното нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

За да постанови решението си, съдът е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 30.06.2021 г. около 03:11 часа в [населено място], К. А. Г. управлявал лек автомобил марка „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица]в посока [улица]към [улица]. На спирка МГТ пазара „Младост“ предизвикал леко ПТП – ожулил левия заден калник на паркирания от дясната му страна лек автомобил марка „Рено“ с рег. [рег.номер на МПС] с водач свид. С. В.. Намесата на свид. В., включително и с вземане на контактния ключ от таблото на автомобила на Г., който малко след произшествието угаснал, предотвратила опита му да напусне произшествието. Междувременно свид. В. подал сигнал на спешен номер 112 за настъпилото ПТП. Пристигналият на място автопатрул от служители на отдел „Пътна полиция“ при СДВР - свид. Д. И. и И. С., съставили Протокол за ПТП № 1778843, рег. № 6568, в който като причина за настъпване на произшествието отразили – „недостатъчен контрол на водача на МПС 1“ (лек автомобил „С. К.“ – К. Г.). Към Протокола е изготвена и скица на ПТП.

На мястото на произшествието не е извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство на водача, причинил произшествието. Издаден е Талон за изследване № 087787, връчен му в 04,15 ч. на 30.06.2021 г., в който е посочено, че следва да се яви до 45 мин. в МБАЛ „Св. Анна“ от връчване на талона. Отражено е, че К. Г. е отказал тест. Посочен е видът на техническото средство, с което е разполагал автопатрулът – Алкотест Дрегер 7510 ARNA 0132. Същата констатация относно проверката за алкохол – „отказва“ е отразена в данните за участник 1 в Протокола от ПТП.

Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 363649 е

съставен от свид. Д. И. в присъствието на водачите на автомобилите, участвали в ПТП - санкционираното лице К. Г. и свид. С. В.. В описанието на фактическите обстоятелства е включено : „Водачът отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с алкотест дрегер 7510 номер ARNA – 0132 в 02:55 ч. на водача е издаден ТМИ с номер 087787.“. Препис от АУАН е надлежно връчен на санкционираното лице, като в него е отразено правото на писмени възражения в 3-дневен срок от връчването.

Въз основа на съставения АУАН на 15.07.2021 г., в срока по чл. 34 от ЗАНН, началник група към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, оправомощен със заповед на министъра на вътрешните работи № 8121з – 515/14.05.2018 г. е издал наказателното постановление, предмет на съдебен контрол.

В съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата до Районен съд – София № УРИ-433200-101804 от 04.10.2021 г. е посочено, че НП е връчено на 23.09.2021 г., а жалбата е подадена на 29.09.2021 г. в деловодството на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

За да отмени НП в частта, с която К. Г. е санкциониран за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, въззивният съд е приел, че събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателствени източници не установяват по несъмнен и категоричен начин съставомерните елементи на административното нарушение, а именно:

- в показанията на актосъставителя И. „не се съдържат категорични твърдения...и същият няма ясен спомен.“(стр. 2 и стр. 4 от решението – л. 74-гръб и л. 75-гръб)

- в представената от пълномощника на санкционираното лице информация от началника на лаборатория за изследване на алкохол в МБАЛ „Св. Анна“ – [населено място] е посочено, че „поради повреда на апарата, на който се извършват изследванията за съдържание на алкохол в кръвта, лабораторията не е приемала кръвни проби и не е правила анализи от 19.02.2021 г. до 28.01.2022 г.“ (стр. 2 и стр. 4 от решението – л. 74-гръб и л. 75-гръб)

- констатирал е, че „Отказът на К. Г. да бъде тестван за употреба на алкохол, както с техническо средство, така и чрез кръвна проба, не е отразен в докладна записка от полицейски служител, записан е единствено в талона за медицинско изследване.“ (стр. 4 от решението – л. 75-гръб).

Направен е категоричен извод, че „...жалбоподателят е бил в невъзможност да изпълни даденото му предписание за изследване именно в тази лаборатория и непредоставянето на кръв за изследване на посоченото място не може да му се вмени във вина.“ (стр. 4 от решението, л. 75-гръб).

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Въззивният съд е положил необходимите усилия за събиране на доказателства за изясняване на релевантните фактически обстоятелства, включени в предмета на доказване, но е нарушил съществено процесуалните стандарти за обективен и всестранен анализ на информацията от доказателствените източници, като е приложил неправилно и материалният закон.

Напълно са игнорирани показанията на свидетеля очевидец – участник в ПТП – свид. С. В. (л. 55-гръб – Протокол от съд. заседание на 06.10.2022 г.), сезирал органите на полицията, в които се съдържа достатъчно информация за поведението на санкционираното лице както по време на извършваната проверка от пристигналите на място служители на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, така и непосредствено след

настъпване на съприкосновението между двете превозни средства.

На следващо място, показанията на актосъставителя - свид. И. са възприети едностранчиво извън действителното им съдържание – „Мисля, че в акта трябва да има написан отказ. Отказ за проба за алкохол. Не мога да кажа дали съм издал документ за медицинско изследване, но вътре в документите следва да го има, тъй като в 100% от случаите издаваме.“ (л. 66-гръб).

Абсолютно декларативно е и позоваването на писмените документи, приложени към преписката – Протоколът за ПТП, изготвената скица, АУАН, издаденият талон за изследване, Поканата издадена от зам. началник на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР от 30.06.2021 г. по повод наложената на Г. принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане и Протоколът за доброволно предаване от същата дата.

Буквално е възпроизведена информацията от представеното удостоверение от химическата лаборатория на МБАЛ „Св. Анна“, без да е подложена на дължимия анализ за съответствие с действащата нормативна уредба относно реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози и останалите писмени доказателства по отношение установяването на елементите от субективната страна на инкриминираното административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Всички тези доказателствени източници непротиворечиво и еднозначно, по категоричен начин, в съответствие с доказателствения стандарт на чл. 303 от НПК, приложим съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, установяват съставомерните елементи на осъщественото административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП от водача на лекия автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , К. А. Г., който на мястото на ПТП, което е предизвикал в ранните часове на 30.06.2021 г. - на спирка МГТ пазара „Младост“ е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 номер ARNA – 0132.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 3 от ЗДвП въвежда императивно забрана за водачите на МПС „да управляват МПС под въздействието на алкохол, наркотици или други упойващи вещества“. Редът за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози е определен в издадената, на основание чл. 174, ал. 4 от ЗДвП, Наредба № 1 от 19.07.2017 г. от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието (ДВ, бр. 61 от 28.07.2017 г., изм. бр. 99/20.11.2020 г. в сила от 01.01.2021 г.).

Нормата на чл. 3, ал. 1 от Наредбата предвижда, че при проверка на място от контролни органи, каквато е конкретиката на настоящия казус, „концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство“.

Нормативно уредени са 3 хипотези за прилагане на алтернативната възможност за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта с медицинско и химическо лабораторно изследване (чл. 3а от Наредбата)

- ако лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест,
- ако лицето не приеме показанията на техническото средство или теста
- физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

По категоричен начин от приложените писмени доказателства и показанията на актосъставителя – свид. И. се установява, че в настоящия казус причина за издаване на талона за медицинско изследване е именно първата от визираните в чл. 3а, т. 1 от Наредба № 1/2017 г. хипотези – отказ на водача причинил ПТП – К. Г. да бъде проверен с техническо средство.

Съдържащата се информация в представеното Удостоверение, че поради повредената апаратура лабораторията на МБАЛ „Св. Анна“ не е приемала за известен период, в рамките на който попада и 30.06.2021 г., кръвни проби за изследване е напълно ирелевантна към на елементите на състава на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Това е така, доколкото, разпоредбата на чл. 11 от Наредба № 1 /2017 г. категорично сочи мястото, на което следва да се яви лицето с издадения Талон за медицинско изследване – в спешното отделение на съответното многопрофилно лечебно заведение, в настоящия казус – МБАЛ „Св. Анна“. Нещо повече, чл. 15 от Наредбата предвижда, че проби за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване се вземат при медицинското изследване, което съгласно чл. 12, ал. 1 от същата Наредба се извършва от лекар, медицинска сестра, акушерка или фелдшер, съответно медицински асистент, но не и от лаборант. По делото не са представени документи за проведено медицинско изследване от санкционираното лице в лечебното заведение, което му е било указано да посети в рамките на 45 минути след връчване на Талона за медицинско изследване. Липсва информация и за отразяване на данните по чл. 13 от Наредбата в амбулаторния журнал на лечебното заведение.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП има за цел да санкционира по административен ред водач на превозно средство, който е отказал да бъде проверен за алкохол. Нарушението е осъществено тогава когато липсва резултат от изследването било с техническо средство или с медицинско и химическо лабораторно изследване. В настоящия казус тези факти са безспорно установени по делото – няма резултат от извършено изследване на концентрацията на алкохол в кръвта на водача на превозното средство причинил ПТП на 30.06.2021 г. - К. Г.; отразен по предвидения нормативен ред, във всички съставени документи по повод посещението на ПТП, от служителите на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР е отказът на водача да бъде изпробван на място с техническо средство за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта; няма данни водачът К. Г. да е посетил посоченото в издадения му Талон за медицинско изследване здравно заведение - МБАЛ „Св. Анна“, за да му бъде извършено медицинско изследване и да бъдат взети кръвни проби за изследване.

Изложеното дава основание на настоящия касационен състав да приеме за основателни възраженията на касатора, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление в частта относно наложените на К. А. Г. административни наказания Глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършеното на 30.06.2021 г. в [населено място] административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции и основателността на касационната жалба, предполага отмяната на обжалваното решение в частта, с която в тежест на административния орган е възложено заплащане на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на санкционираното

лице. Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, на процесуалния представител на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева. Не се дължат разноски, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, за въззивното производство, доколкото няма данни за участие на процесуален представител.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2497 от 29.05.2023 г., постановено по НАХД № 13976/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13б състав в частта, с която е

ОТМЕНЕНО наказателно постановление № 21-4332-014614 от 15.07.2021 г. издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на К. А. Г., ЕГН [ЕГН] са наложени административни наказания Глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП

ОСЪДЕНА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. А. Г. сумата от 300 лева – направени разноски за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в производството пред СРС,

като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-4332-014614 от 15.07.2021 г. издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на К. А. Г., ЕГН [ЕГН] са наложени административни наказания Глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено на 30.06.2021 г. в [населено място] административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП.

ОСЪЖДА К. А. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в касационното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ